

УКРАЇНА

(19) **UA** (11) **70387** (13) **U**
(51) МПК (2012.01)
G01N 1/00
A61C 1/00
G01N 33/48 (2006.01)

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ
УКРАЇНИ

(12) ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

(21) Номер заявки: u 2011 13531	(72) Винахідник(и): Бреус Володимир Євгенович (UA), Ульянов Вадим Олексійович (UA)
(22) Дата подання заявки: 17.11.2011	
(24) Дата, з якої є чинними права на корисну модель: 11.06.2012	(73) Власник(и): ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ, пров. Валіховський, 2, м. Одеса, 65082 (UA)
(46) Публікація відомостей про видачу патенту: 11.06.2012, Бюл.№ 11	

(54) СПОСІБ ОТРИМАННЯ СЕРІЙНИХ РІЗНОПЛОЩИННИХ ШЛІФІВ З ОДНОГО ЗУБА

(57) Реферат:

Спосіб отримання серійних різноплощинних шліфів з одного зуба шляхом розпилювання його на фрагменти полягає в тому, що спочатку розпилюють зуб в орально-вестибулярному напрямку вздовж осі зуба на три фрагменти, з центрального виготовляють головний шліф. Два бокових фрагменти використовують для виготовлення шліфів, які орієнтовані у потрібному напрямі до площини головного шліфа і характеризують бокові сторони коронки.

UA 70387 U

Корисна модель належить до експериментальної та клінічної медицини, а саме стоматології і гістології, і може бути використана для отримання серійних шліфів у різних площинах з одного зуба.

Найбільш близьким до заявленого є спосіб дослідження гістологічних структур твердих і м'яких тканин постійних зубів людини при аномаліях положення і прикусу шляхом виготовлення шліфів із застосуванням набору дискових пил [1].

Однак, недоліком зазначеного способу є те, що він передбачає виготовлення шліфів лише в одній площині, що не дозволяє оцінити структуру одного й того самого зуба за фізіологічних чи патологічних умов з усіх боків коронки.

В основу корисної моделі поставлено задачу вдосконалення способів отримання серійних шліфів з одного зуба шляхом розпилювання його на фрагменти для наступного виготовлення з нього шліфів, орієнтованих під різними кутами між ними, що дозволить за рахунок отримання різноплощинних шліфів підвищити якість препарування і дати об'ємну оцінку структури зубної емалі в стоматології.

Поставлена задача вирішується тим, що, згідно з корисною моделлю, спочатку розпилюють зуб в орально-вестибулярному напрямку вздовж осі зуба на три фрагменти, центральний з яких має товщину 1,5-2 мм, з якого потім виготовляють головний шліф, що віддзеркалює картину вестибулярної та язикової сторін коронки зуба, після чого два бокових фрагменти використовують для виготовлення шліфів, які орієнтовані у потрібному напрямі до площини головного шліфа і характеризують і бокові сторони коронки.

Спосіб виконується наступним чином.

Виготовлення шліфів здійснюють у такій послідовності (див. фіг.). Спочатку із зуба за допомогою абразивних приладів вирізають пластину, яка орієнтована вздовж зуба і проходить через його середину (1а). При цьому крім цієї пластини отримують ще 2 частини (1б) твердих тканин зуба, із яких теж вирізають додаткові пластини, які вже орієнтовані у іншому напрямі (1в) (найчастіше - перпендикулярно до головної пластини, але кут напрямку орієнтації може бути і іншим). Після цього кожна з 3-х отриманих пластин (1г, 1д, 1е) використовується для виготовлення шліфів за допомогою шліфувальних кругів. Таким чином, отримують 3 шліфи, які віддзеркалюють будову твердих тканин зуба з різних його сторін. Після цього шліфи готові до досліджень: мікроскопічного, гістофізичного, біохімічного.

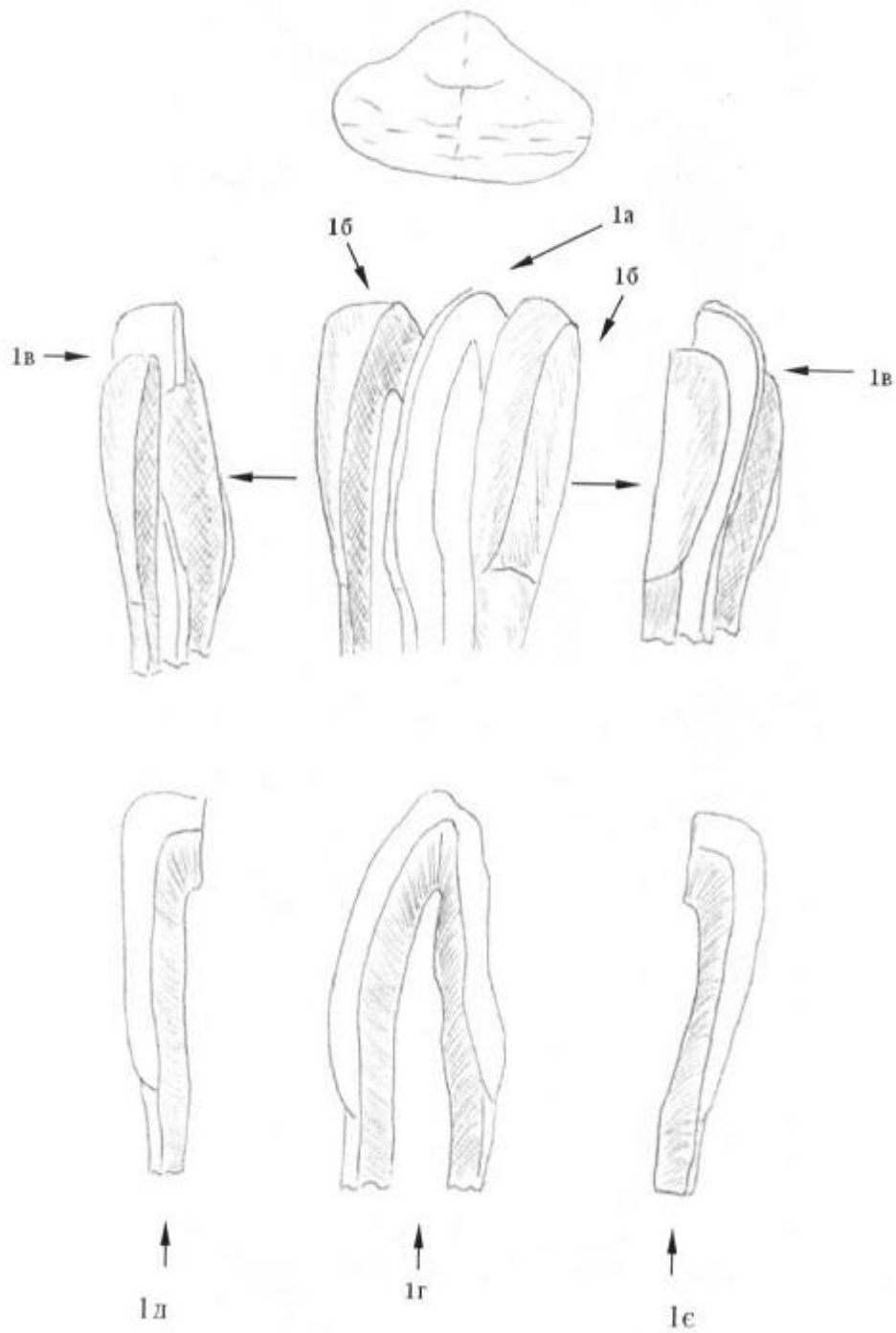
Таким чином, запропонований спосіб отримання серійних різноплощинних шліфів з одного зуба має переваги порівняно з найближчим аналогом у плані можливості об'ємної оцінки структури зуба за фізіологічних чи патологічних умов одночасно з усіх боків коронки одного і того самого зуба, що надасть можливості максимально точно визначити індивідуальні особливості кожного окремо взятого зуба, що дає додаткові можливості дослідження розвитку патологічних процесів в залежності від топографії зуба, що дозволить удосконалити методики обробки зубів під час їх лікування.

Джерела інформації:

1. Демнер Л.М. Изучение гистологических структур твердых и мягких тканей постоянных зубов человека при аномалиях положения и прикуса с применением новой методики. - Теория и практика ортопедической стоматологии. Сборник научных работ Казанского медицинского института.-1967.-20(5). - С. 62-73.

ФОРМУЛА КОРИСНОЇ МОДЕЛІ

Спосіб отримання серійних різноплощинних шліфів з одного зуба шляхом розпилювання його на фрагменти, який **відрізняється** тим, що спочатку розпилюють зуб в орально-вестибулярному напрямку вздовж осі зуба на три фрагменти, центральний з яких має товщину 1,5-2 мм, з якого потім виготовляють головний шліф, що віддзеркалює картину вестибулярної та язикової сторін коронки зуба, після чого два бокових фрагменти використовують для виготовлення шліфів, які орієнтовані у потрібному напрямі до площини головного шліфа і характеризують і бокові сторони коронки.

Фиг.

Комп'ютерна верстка А. Крижанівський

Державна служба інтелектуальної власності України, вул. Урицького, 45, м. Київ, МСП, 03680, Україна

ДП "Український інститут промислової власності", вул. Глазунова, 1, м. Київ – 42, 01601